

Ročník 1991

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 40

Rozeslána dne 30. května 1991

Cena Kčs 4,50
(dotisk)

O B S A H:

195. Zákon o odstupném poskytovaném při skončení pracovního poměru
196. Zákon Slovenskej národnej rady o Matici slovenskej
197. Zákon Slovenskej národnej rady, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky
198. Zákon Slovenskej národnej rady, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 593/1990 Zb. o štátnom rozpočte Slovenskej republiky na rok 1991
199. Vyhláška Státní banky československé o vydání pamětních stříbrných stokorun k znovuootevření Stavovského divadla v Praze při příležitosti 200. výročí úmrtí Wolfganga Amadea Mozarta
200. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Brazílské federativní republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a Protolu k ní
201. Oznámení federálního ministerstva dopravy o vydání výnosu, kterým se mění a doplňuje výnos, kterým se vydává Předpis L 17 – Ochrana civilního letectví proti činům nezákonného vměšování
202. Oznámení federálního ministerstva práce a sociálních věcí o vydání výnosu, kterým se mění a doplňuje výnos o odměňování redaktorů – novinářů
203. Oznámenie Ministerstva priemyslu Slovenskej republiky o vydaní výnosu, ktorým sa dopĺňa Úprava Ministerstva priemyslu Slovenskej socialistickej republiky o zaradení zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie na účely dôchodkového zabezpečenia

195

ZÁKON

ze dne 14. května 1991

o odstupném poskytovaném při skončení pracovního poměru

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Tento zákon se vztahuje na pracovníky organiza-

cí,¹⁾ u nichž dochází při organizačních změnách nebo racionalizačních opatřeních k rozvázání pracovního poměru výpovědí danou organizací z důvodů uvedených v § 46 odst. 1 písm. a) až c) zákoníku práce nebo dohodou z těchto důvodů, a na ženy, u nichž dochází k rozvázání pracovního poměru v důsledku uplatnění

¹⁾ § 8 odst. 1 a § 269 odst. 2 zákoníku práce.

§ 2 nařízení vlády ČSFR č. 121/1990 Sb., o pracovněprávních vztazích při soukromém podnikání občanů, ve znění nařízení vlády ČSFR č. 14/1991 Sb.

zákazu některých prací a pracovišť pro ženy,²⁾ (dále jen „uvolňovaný pracovník“).

§ 2

Tento zákon se nevztahuje na

- a) uvolňované pracovníky, kteří konají v organizaci práce ve vedlejším pracovním poměru,
- b) pracovníky, u nichž při organizačních změnách nebo racionalizačních opatřeních dochází k přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů na jinou organizaci,³⁾
- c) příslušníky ozbrojených sil, ozbrojených sborů nebo ozbrojených služeb v činné službě.

§ 3

(1) Uvolňovanému pracovníku přísluší odstupné, jako jednorázový příspěvek, ve výši dvojnásobku průměrného výdělku zjištěného u něho podle pracovněprávních předpisů⁴⁾ naposledy před skončením pracovního poměru.

(2) V kolektivní smlouvě, popřípadě ve vnitřním předpisu vydaném v dohodě s příslušným odborovým orgánem, lze odstupné podle odstavce 1 zvýšit až o trojnásobek průměrného výdělku, popřípadě stanovit podmínky, za kterých toto odstupné přísluší; to se vztahuje i na organizace, které neprovozují podnikatelskou činnost.

(3) Odstupné vyplácí organizace po skončení pracovního poměru v nejbližším výplatním termínu určeném v organizaci pro výplatu mzdy, pokud se organizace nedohodne s uvolňovaným pracovníkem na výplatě odstupného v den skončení pracovního poměru nebo na pozdějším termínu výplaty.

(4) Odstupné se hradí ze mzdových prostředků.⁵⁾

(5) Zdaňování odstupného upravují zvláštní předpisy.⁶⁾

Společná, přechodná a závěrečná ustanovení

§ 4

(1) Odstupné podle tohoto zákona se poskytuje i v organizacích, v nichž se na pracovněprávní nebo ob-

dobné pracovní vztahy vztahuje zákoník práce podle zvláštních předpisů,⁷⁾ pokud tyto zvláštní předpisy nestanoví jinak.

(2) Na právní vztahy, které vznikají při poskytování odstupného, se vztahuje zákoník práce, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(3) Průměrným výdělkem uvolňovaného pracovníka se pro účely odstupného podle tohoto zákona rozumí jeho průměrný měsíční výdělek;⁴⁾ pokud jde o uvolňovaného pracovníka odměňovaného za práci v zemědělském družstvu odměnami nepodléhajícími dani ze mzdy, rozumí se jeho průměrným výdělkem průměrný měsíční čistý výdělek.

§ 5

Pokud uvolňovaný pracovník po skončení pracovního poměru nastoupí opět do zaměstnání v dosavadní organizaci před uplynutím doby určené podle výše poskytnutého odstupného (§ 3 odst. 1 a 2 a § 4 odst. 3), je povinen vrátit odstupné nebo jeho poměrnou část. Poměrná část odstupného se stanoví podle počtu kalendářních dnů od opětovného nástupu do zaměstnání do uplynutí doby určené podle věty první.

§ 6

(1) Nároky na hmotné zabezpečení uvolňovaného pracovníka, u něhož došlo ke skončení pracovního poměru přede dnem účinnosti tohoto zákona, se posuzují podle dosavadních předpisů. Podle dosavadních předpisů se též posuzuje poskytování odstupného, jestliže bylo sjednáno v dohodě o rozvázání pracovního poměru uzavřené podle dosavadních předpisů přede dnem účinnosti tohoto zákona, na základě které pracovní poměr skončil po tomto dni.

(2) Nároky na hmotné zabezpečení pracovníka, u něhož při organizačních změnách nebo racionalizačních opatřeních došlo ke změně pracovní činnosti vyžadující změnu sjednaného druhu práce přede dnem účinnosti tohoto zákona, se posuzují podle dosavadních předpisů.

§ 7

Zrušují se

1. § 7 a 17 vyhlášky federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 74/1970 Sb., kterou se upravuje

²⁾ § 150 zákoníku práce.

³⁾ Například § 249 až 251 zákoníku práce.

⁴⁾ § 275 zákoníku práce.

Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 235/1988 Sb., o zjišťování a používání průměrného výdělku.

⁵⁾ Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 58/1991 Sb., o vymezení obsahu mzdových prostředků.

⁶⁾ § 6 odst. 14 vyhlášky federálního ministerstva financí č. 161/1976 Sb., kterou se provádí zákon o dani ze mzdy, ve znění vyhlášky č. 311/1990 Sb.

⁷⁾ Například zákon č. 162/1990 Sb., o zemědělském družstevnictví, zákon č. 176/1990 Sb., o bytovém, spotřebním, výrobním a jiném družstevnictví.

uvolňování, umisťování a hmotné zabezpečení pracovníků v souvislosti s prováděním racionalizačních opatření, ve znění vyhlášky č. 4/1979 Sb.,

2. vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 195/1989 Sb., o zabezpečení pracovníků při organizačních změnách a občanů před ná-

stupem do zaměstnání, ve znění vyhlášky č. 312/1990 Sb.

§ 8

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 31. května 1991.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

196

ZÁKON

Slovenskej národnej rady

z 26. apríla 1991

o Matici slovenskej

Slovenská národná rada sa uzniesla na tomto zá-
kone:

§ 1

Základné ustanovenie

Matica slovenská je národná kultúrna a vedecká ustanovizeň, ktorej spoločenským poslaním je národne a vlastenecky pôsobiť na území Slovenskej republiky i mimo jej územia. V súlade s týmto poslaním Matica slovenská kultivuje lásku k vlasti, pestuje mravnosť a pozdvihuje kultúrnu úroveň slovenského národa. Matica slovenská združuje tvorcov a priaznivcov slovenskej kultúry a napomáha jej rozvoju, chráni a rozvíja národné dedičstvo ako národnú i kultúrnu hodnotu.

§ 2

Základné úlohy Matice slovenskej

(1) Matica slovenská plní najmä tieto úlohy:

- prednostne získava všetky slovaciká, zhromažďuje, skúma, ochraňuje, spracúva a vhodnou formou sprístupňuje všetky dokumenty dôležité pre poznanie slovenského národa a Slovenska, jeho dejín a jeho kultúry; je národným bibliografickým centrom, plní funkciu národnej knižnice Slovenska a Slovákov a ústrednej knižnice Slovenskej republiky, archívu literatúry a umenia, ústredného literárneho múzea a ústredia biografie,
- v súlade so svojimi úlohami utvára informačné systémy,
- buduje a rozširuje členskú základňu a utvára podmienky pre jej samovzdelávaciu a vzdelávaciu činnosť v oblasti národnej kultúry,
- zúčastňuje sa na rozvoji miestnej a regionálnej kultúry, na obsahovom a ekonomickom zabezpe-

čovaní miestnych, regionálnych, národných a medzinárodných kultúrnych podujatí,

- organizuje skupiny odborníkov na výskum dôležitých spoločenskovedných otázok,
- organizuje skupiny odborníkov a svojich zástupcov zaoberajúcich sa postavením Slovákov na celom území Slovenska,
- napomáha zachovávať hodnoty hmotnej a nehmotnej národnej kultúry a prírody Slovenska,
- rozvíja styky so Slovákami žijúcimi mimo územia Slovenskej republiky a s ich kultúrnymi a vedeckými inštitúciami a spolkami, skúma ich dejinný a kultúrny vývin, poskytuje a sprostredkúva im pomoc pri uspokojovaní národnokultúrnych potrieb,
- spolupracuje s hromadnými informačnými prostriedkami, kultúrnymi a vedeckými inštitúciami pri poznávaní a sprístupňovaní dejín a života slovenského národa a jeho významných osobností,
- zakladá nadácie a poskytuje štipendijné pobyty doma i v zahraničí.

(2) Matica slovenská môže vykonávať vlastnú hospodársku činnosť doma aj v zahraničí.

(3) Matica slovenská spolupracuje s domácimi a zahraničnými národnými a ďalšími inštitúciami a spolkami.

§ 3

Organizačná štruktúra Matice slovenskej

Maticu slovenskú tvorí Spolková zložka Matice slovenskej¹⁾ (ďalej len „spolková zložka“) a Inštitučná

zložka Matice slovenskej (ďalej len „inštitučná zložka“).

Spolková zložka

§ 4

(1) Spolková zložka je právnická osoba; v rámci úloh vymedzených jej stanovami vystupuje v právnych vzťahoch vo svojom mene a nesie majetkovú zodpovednosť vyplývajúcu z týchto vzťahov.

(2) Stanovy spolkovkej zložky upravujú pôsobnosť a spôsob ustanovenia orgánov, práva a povinnosti členov, zásady hospodárenia, ako aj ďalšie veci podľa osobitných predpisov.²⁾

(3) Stanovy spolkovkej zložky ďalej určia, kto plní funkciu štatutárneho orgánu spolkovkej zložky a akým spôsobom koná a vystupuje navonok; vymedzia, v ktorých veciach týkajúcich sa Matice slovenskej ako celku koná štatutárny orgán spolkovkej zložky spoločne s inštitučnou zložkou.

§ 5

(1) Základnými organizačnými jednotkami spolkovkej zložky sú miestne odbory a záujmové odbory Matice slovenskej (ďalej len „odbor“).

(2) Odbor na základe dobrovoľnosti združuje členov Matice slovenskej a podieľa sa na plnení úloh Matice slovenskej v rámci územných obvodov alebo na základe určitých záujmov.

(3) Odbor je právnická osoba; v rozsahu vymedzenom stanovami spolkovkej zložky vystupuje v právnych vzťahoch vo svojom mene a nesie zodpovednosť vyplývajúcu z týchto vzťahov.

(4) Stanovy odboru upravujú práva a povinnosti členov, pôsobnosť a spôsob ustanovenia orgánov, zásady hospodárenia s majetkom a ďalšie podrobnosti o organizácii a činnosti odboru.

§ 6

Inštitučná zložka

(1) Základnou organizačnou jednotkou inštitučnej zložky je pracovisko. Počet pracovísk, ich štruktúru a náplň činnosti určuje štatút, ktorý schvaľuje Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky a orgán spolkovkej zložky príslušný podľa jej stanov. Štatút vymedzí, v ktorých veciach týkajúcich sa Matice slovenskej ako celku koná štatutárny orgán inštitučnej zložky spoločne so spolkovou zložkou.

(2) Inštitučná zložka je právnická osoba; v rámci úloh vymedzených jej štatútom vystupuje v právnych vzťahoch vo svojom mene a zodpovednosť vyplývajúcu z týchto vzťahov nesie aj jej pracovisko.

(3) Pracoviská riadi správca Matice slovenskej (ďalej len „správca“). Správca je štatutárnym orgánom inštitučnej zložky.

(4) Správcu vymenúva a odvoláva na návrh orgánu spolkovkej zložky príslušného podľa stanov spolkovkej zložky minister kultúry Slovenskej republiky.

§ 7

Postavenie a sídlo Matice slovenskej

(1) Matica slovenská je právnická osoba; vystupuje v právnych vzťahoch vo svojom mene a nesie zodpovednosť vyplývajúcu z týchto vzťahov.

(2) Predstaviteľom Matice slovenskej je predseda Matice slovenskej, ktorý je súčasne predsedom spolkovkej zložky. Predseda Matice slovenskej reprezentuje Maticu slovenskú navonok. Štatutárny orgán Matice slovenskej ako celku je predseda Matice slovenskej a správca; vo veciach týkajúcich sa Matice slovenskej ako celku konajú spoločne (§ 4 ods. 3 a § 6 ods. 1).

(3) Sídлом Matice slovenskej je Martin.

§ 8

Hospodárenie Matice slovenskej

(1) Pre hospodárenie spolkovkej zložky platí osobitný predpis.³⁾

(2) Pre hospodárenie inštitučnej zložky platí osobitný predpis.⁴⁾

Záverečné ustanovenia

§ 9

Zrušuje sa zákon Slovenskej národnej rady č. 167/1973 Zb. o Matici slovenskej v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 197/1990 Zb., ktorým sa mení zákon Slovenskej národnej rady č. 167/1973 Zb. o Matici slovenskej.

§ 10

Tento zákon nadobúda účinnosť 7. júnom 1991.

F. Mikloško v. r.
J. Čarnogurský v. r.

197

ZÁKON

Slovenskej národnej rady

z 29. apríla 1991,

ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky

Slovenská národná rada sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Zákon Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky sa mení a dopĺňa takto:

§ 3 odsek 3 znie:

„(3) Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky je ústredným orgánom štátnej správy Slovenskej republiky pre

- a) strojársky a elektrotechnický priemysel,
- b) priemysel ťažby a spracovania rúd a magnezitu,
- c) energetiku vrátane hospodárenia s jadrovým palivom a uskladňovania rádioaktívnych odpadov,
- d) teplárstvo a plynárstvo,
- e) ťažbu a úpravu tuhých palív, ťažbu ropy a zemného plynu a pre vyhľadávanie a prieskum rádioaktívnych surovín a ich ťažbu,
- f) hutníctvo a štátnu službu pre drahé kovy,

g) diaľničné hospodárstvo, civilné letectvo a pre vodnú dopravu okrem vnútroštátnej riečnej dopravy,

h) spoje,

i) verejné práce
v rozsahu patriacom do pôsobnosti Slovenskej republiky.¹⁾“.

Pod čiarou sa dopĺňa poznámka 1), ktorá znie:

„¹⁾ Čl. 9 ústavného zákona č. 556/1990 Zb., ktorým sa mení ústavný zákon č. 143/1968 Zb. o československej federácii.“.

Čl. II

Ak ústavný zákon Federálneho zhromaždenia nezveruje výkon vo veciach uvedených v Čl. I federálnym ústredným orgánom štátnej správy, patrí tento výkon Ministerstvu hospodárstva Slovenskej republiky.²⁾

Pod čiarou sa dopĺňa poznámka 2), ktorá znie:

„²⁾ Čl. 28b ods. 2 ústavného zákona č. 556/1990 Zb.“.

Čl. III

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

F. Mikloško v. r.

J. Čarnogurský v. r.

198

ZÁKON

Slovenskej národnej rady

z 29. apríla 1991,

ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 593/1990 Zb. o štátnom rozpočte Slovenskej republiky na rok 1991

Slovenská národná rada sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Zákon Slovenskej národnej rady č. 593/1990 Zb. o štátnom rozpočte Slovenskej republiky na rok 1991 sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 3 ods. 1 a 2 sa vypúšťajú slová „okrem výnosu uvedeného v odseku 3 písm. b)“.

2. V § 3 ods. 3 sa vypúšťa písmeno b).

3. V § 4 sa vypúšťa písmeno d).

4. § 5 ods. 2 znie:

„(2) Výnos důchodkové daně a daně z objemu miezd od obecných podniků je příjmem obce, která ich založila.“.

Čl. II

Tento zákon nadobývá účinnost dnem vyhlášení.

F. Mikloško v. r.

J. Čarnogurský v. r.

199

VYHLÁŠKA

Státní banky československé

ze dne 29. dubna 1991

**o vydání pamětních stříbrných stokorun k znovuootevření Stavovského divadla v Praze
při příležitosti 200. výročí úmrtí Wolfganga Amadea Mozarta**

Státní banka československá vyhláší podle § 16 písm. d) zákona č. 130/1989 Sb., o Státní bance československé:

§ 1

(1) K znovuootevření Stavovského divadla v Praze při příležitosti 200. výročí úmrtí Wolfganga Amadea Mozarta se vydávají pamětní stříbrné stokoruny (dále jen „stokoruna“).

(2) Stokoruna se razí ze slitiny obsahující 700 dílů stříbra a 300 dílů mědi. Hmotnost stokoruny je 13 g. Při ražbě je povolena odchylka nahoru i dolů v hmotnosti 10/1000 a v obsahu stříbra 5/1000. Průměr stokoruny je 31 mm, její hrana je vroubkovaná.

§ 2

(1) Na lici stokoruny je uprostřed v horní části státní znak České a Slovenské Federativní Republiky.

Název státu „ČESKÁ A SLOVENSKÁ FEDERATIVNÍ REPUBLIKA“ je v neuzavřeném opisu při okraji mince. Pod státním znakem je ve dvou řádcích označení hodnoty „100 Kčs“.

(2) Na rubu stokoruny je portrét Wolfganga Amadea Mozarta v pravém profilu. V úrovni límce vpravo je stylizované průčelí budovy Stavovského divadla v Praze. V opisu v neuzavřeném kruhu je uveden název „STAVOVSKÉ DIVADLO“ a faksimile podpisu „W A MOZART“. V dolní části portrétního letopočty „1791-1991“. Autorem návrhu stokoruny je akademický sochař Jiří Harcuba. Iniciala jeho jména „H“ je umístěna vpravo od budovy divadla.

§ 3

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 30. května 1991.

Předseda

Státní banky československé:

v z. Ing. Zahradník v. r.

200

S D Ě L E N Í
federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 26. srpna 1986 byla v Brasílii podepsána Smlouva mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Brazílské federativní republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a Protokol k ní.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a prezident České a Slovenské Federativní Republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 14. listopadu 1990.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 28 odst. 2 dnem 14. listopadu 1990.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

S M L O U V A

mezi

vládou Československé socialistické republiky

a

vládou Brazílské federativní republiky

o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu

Vláda Československé socialistické republiky a
Vláda Brazílské federativní republiky
přejíce si uzavřít smlouvu o zamezení dvojího zdanění
a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu,
se dohodly takto:

- daň zemědělská;
- daň z příjmů obyvatelstva;
- daň domovní
(dále nazývané „československá daň“).

3. Tato smlouva se vztahuje také na daně stejného nebo podobného druhu, které budou vybírány vedle současných daní nebo místo nich. Příslušné úřady smluvních států si vzájemně sdělí významné změny, které byly provedeny v jejich příslušných daňových zákonech.

Článek 1

Osoby, na které se smlouva vztahuje

Tato smlouva se vztahuje na osoby, které mají bydliště či sídlo v jednom nebo obou smluvních státech (rezidenti).

Článek 3

Všeobecné definice

1. Ve smyslu této smlouvy, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad:

Článek 2
Daně, na které se smlouva vztahuje
1. Tato smlouva se vztahuje na daně z příjmu vybírané ve prospěch každého ze smluvních států, ať je způsob vybírání jakýkoli.

2. Současné daně, na které se smlouva vztahuje, jsou:

a) v Brazílii:

- federální daň z příjmu, s výjimkou daně z dodatkových příjmů a daně na činnosti menšího významu
(dále nazývaná „brazílská daň“)

b) v Československu:

- daně ze zisku;
- daň ze mzdy;
- daň z příjmů z literární a umělecké činnosti;

a) výraz „Brazílie“ označuje území Brazílské federativní republiky, což je území pevniny a ostrovů a jemu odpovídající vzdušný prostor a rovněž výsostné vody a jim odpovídající mořské dno a podloží, včetně vzdušného prostoru nad výsostným územím, nad nímž v souladu s mezinárodním právem a brazilskými zákony mohou být vykonávána brazilská práva;

b) výraz „Československo“ označuje Československou socialistickou republiku;

c) výraz „státní příslušníci“ označuje:

I – všechny fyzické osoby, které jsou státními občany některého smluvního státu,

II – všechny právnické osoby, osobní společnosti a sdružení osob, které byly zřízeny podle práva platného v některém smluvním státě;

- d) výrazy „jeden smluvní stát“ a „druhý smluvní stát“ označují podle případu Brazílii nebo Československo;
- e) výraz „osoba“ zahrnuje fyzické osoby, společnosti a všechna jiná sdružení osob;
- f) výraz „společnost“ označuje organizační útvary, osoby nebo nositele práv, považované pro účely zdanění za organizační útvary;
- g) výrazy „podnik jednoho smluvního státu“ a „podnik druhého smluvního státu“ označují podnik provozovaný rezidentem jednoho smluvního státu nebo podnik provozovaný rezidentem druhého smluvního státu;
- h) výraz „mezinárodní doprava“ označuje jakoukoli dopravu uskutečňovanou lodí nebo letadlem, která je provozována podnikem, jehož místo skutečného vedení je umístěno v jednom smluvním státě, pokud loď nebo letadlo nejsou provozovány jen mezi místy v druhém smluvním státě;
- i) výraz „daň“ znamená podle souvislosti brazilskou daň nebo československou daň;
- j) výraz „příslušný úřad“ označuje:
 - I – v Brazílii: ministra financí, sekretáře státních příjmů nebo jejich zmocněné zástupce;
 - II – v Československu: ministra financí Československé socialistické republiky nebo jeho zmocněného zástupce.

2. Každý výraz, který není jinak definován, má pro aplikaci této smlouvy smluvním státem význam, který mu náleží podle práva tohoto státu, které upravuje daně, na které se vztahuje tato smlouva, pokud souvislost nevyžaduje odlišný výklad.

Článek 4

Daňová příslušnost

1. Výraz „rezident jednoho smluvního státu“ označuje ve smyslu této smlouvy každou osobu, která je podle práva tohoto státu podrobena v tomto státě zdanění z důvodu svého bydliště, stálého pobytu, místa vedení nebo jakéhokoli jiného podobného kritéria.

2. Jestliže fyzická osoba je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, bude jeho postavení určeno následovně:

- a) předpokládá se, že tato osoba je rezidentem v tom smluvním státě, ve kterém má stálý byt. Jestliže má stálý byt v obou smluvních státech, předpokládá se, že je rezidentem v tom smluvním státě, ke kterému má užší osobní a hospodářské vztahy (středisko životních zájmů);
- b) jestliže nemůže být určeno, ve kterém smluvním státě má tato osoba středisko svých životních zájmů nebo jestliže nemá stálý byt v žádném smluvním státě, předpokládá se, že je rezidentem v tom smluvním státě, ve kterém se obvykle zdržuje;
- c) jestliže se tato osoba obvykle zdržuje v obou smluvních státech nebo v žádném z nich, předpokládá se, že je rezidentem v tom smluvním státě, jehož je státním občanem;

d) jestliže je tato osoba státním občanem obou smluvních států nebo žádného z nich, vynasází se příslušné úřady smluvních států upravit otázku vzájemnou dohodou.

3. Jestliže osoba jiná než osoba fyzická je podle ustanovení odstavce 1 rezidentem v obou smluvních státech, předpokládá se, že je rezidentem v tom státě, v němž je místo jejího skutečného vedení.

Článek 5

Stálá provozovna

1. Výraz „stálá provozovna“ označuje ve smyslu této smlouvy trvalé zařízení pro podnikání, jehož prostřednictvím podnik vykonává zcela nebo zčásti svoji činnost.

2. Výraz „stálá provozovna“ zahrnuje obzvláště:

- a) místo vedení;
- b) závod;
- c) kancelář;
- d) továrnu;
- e) dílnu;
- f) důl, lom nebo každé jiné místo, kde se těží přírodní zdroje;
- g) staveniště nebo montáž nebo instalace zařízení, jestliže trvají déle než 6 měsíců.

3. Výraz „stálá provozovna“ nezahrnuje:

- a) zařízení, které se využívá pouze k uskladnění, vystavení nebo k dodání zboží patřícího podniku;
- b) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem uskladnění, vystavení nebo dodání;
- c) zásobu zboží patřícího podniku, která se udržuje pouze za účelem zpracování jiným podnikem;
- d) trvalé zařízení pro podnikání, které se využívá pouze za účelem nákupu zboží nebo shromažďování informací pro podnik;
- e) trvalé zařízení pro podnikání, které se využívá pro podnik pouze za účelem reklamy, poskytování informací, vědeckého výzkumu nebo pro provádění podobných činností, které mají přípravný nebo pomocný charakter.

4. Osoba jednající v jednom smluvním státě na účet podniku druhého smluvního státu – jiná než nezávislý zástupce, na kterého se vztahuje odstavce 5 – se považuje za „stálou provozovnu“ v prvně zmíněném státě, jestliže je v tomto státě vybavena plnou mocí, kterou tam obvykle využívá a která jí dovoluje uzavírat smlouvy jménem podniku, pokud činnost této osoby není omezena nákupy zboží pro podnik.

5. Nepředpokládá se, že podnik má stálou provozovnu v některém smluvním státě jenom proto, že tam vykonává svoji činnost prostřednictvím makléře, generálního komisionáře nebo jiného nezávislého zástupce, pokud tyto osoby jednají v rámci své řádné činnosti.

6. Skutečnost, že společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, ovládá společnost nebo je ovládána společností, která je rezidentem v druhém smluvním státě nebo která tam vykonává svoji činnost (ať prostřednictvím stálé provozovny nebo jinak), ne učiní sama o sobě z kterékoli této společnosti stálou provozovnu druhé společnosti.

Článek 6

Příjmy z nemovitého majetku

1. Příjmy z nemovitého majetku včetně příjmů ze zemědělských a lesních podniků mohou být zdaněny ve smluvním státě, v němž je tento majetek umístěn.

2. a) s výhradou ustanovení pododstavců b) a c) se definuje výraz „nemovitý majetek“ ve shodě s právem smluvního státu, v němž tento majetek leží;

b) tento výraz zahrnuje v každém případě příslušenství nemovitého majetku, mrtvý a živý inventář zemědělských a lesních podniků a práva, pro která platí předpisy občanského práva vztahující se na pozemky, právo požívání nemovitého majetku a práva na proměnlivé nebo pevné platy za těžení nebo za přívolení k těžení nerostných ložisek, pramenů a jiných přírodních zdrojů;

c) lodí, čluny a letadla se nepovažují za nemovitý majetek.

3. Ustanovení odstavce 1 platí pro příjmy z přímého užívání, nájmu nebo každého jiného způsobu užívání nemovitého majetku.

4. Ustanovení odstavců 1 a 3 platí stejně pro příjmy z nemovitého majetku podniku a pro příjmy z nemovitého majetku užívaného k výkonu nezávislého povolání.

Článek 7

Zisky podniků

1. Zisky podniku jednoho smluvního státu budou zdaněny jen v tomto státě, pokud podnik nevykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna. Jestliže podnik vykonává svoji činnost tímto způsobem, mohou být zisky podniku zdaněny v tomto druhém státě, avšak pouze v takovém rozsahu, v jakém je lze přičítat této stálé provozovně.

2. Jestliže podnik jednoho smluvního státu vykonává svoji činnost v druhém smluvním státě prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, přisuzují se s výhradou ustanovení odstavce 3 v každém smluvním státě této stálé provozovně zisky, které by byla mohla docílit, kdyby byla jako samostatný podnik vykonávala stejné nebo obdobné činnosti za stejných nebo obdobných podmínek a byla zcela nezávislá ve styku s podnikem, jehož je stálou provozovnou.

3. Při výpočtu zisků stálé provozovny se povoluje odečíst náklady vynaložené na cíle sledované touto provozovnou včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh.

4. Stálé provozovně se nepřičtou žádné zisky na základě skutečnosti, že pouze nakupovala zboží pro podnik.

5. Jestliže zisky zahrnují příjmy, o nichž se pojednává odděleně v jiných člancích této smlouvy, nebudou ustanovení oněch článků dotčena ustanoveními tohoto článku.

Článek 8

Lodní a letecká doprava

1. Zisky z provozování lodí nebo letadel v mezinárodní dopravě budou zdaněny jen ve smluvním státě, ve kterém je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

2. Jestliže sídlo skutečného vedení podniku námořní dopravy je na palubě lodi, považuje se toto sídlo za umístěné ve smluvním státě, ve kterém je domovský přístav této lodi nebo není-li domovský přístav, ve smluvním státě, v němž je provozovatel lodi rezidentem.

3. Ustanovení odstavce 1 platí také pro zisky z účasti na poolu, společném provozu nebo na jiné mezinárodní provozní organizaci.

Článek 9

Sdružené podniky

Jestliže

a) se podnik jednoho smluvního státu podílí přímo nebo nepřímo na vedení, kontrole nebo jmění podniku druhého smluvního státu, nebo

b) tytéž osoby se přímo nebo nepřímo podílejí na vedení, kontrole nebo jmění podniku jednoho smluvního státu i podniku druhého smluvního státu,

a jestliže v těchto případech jsou oba podniky ve svých obchodních nebo finančních vztazích vázány podmínkami, které dohodly nebo jim byly uloženy a které se liší od podmínek, které by byly sjednány mezi podniky nezávislými, mohou být do zisků tohoto podniku včleněny a následkem toho zdaněny zisky, které bez těchto podmínek by byly docíleny jedním z podniků, které však vzhledem k těmto podmínkám docíleny být nemohly.

Článek 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácené společností, která je rezidentem v jednom smluvním státě, osobě, která je rezidentem ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto dividendy však mohou být zdaněny ve smluvním státě, v němž má sídlo společnost, která je vyplácí, a to podle právních předpisů tohoto státu,

avšak jestliže příjemce je skutečným vlastníkem dividend, daň takto stanovená nemůže přesáhnout 15 % hrubé částky dividend.

Tento odstavec se nedotýká zdanění zisků společnosti, které slouží k výplatě dividend.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže vlastník dividend, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává ve druhém smluvním státě, v němž je rezidentem společnost vyplácející dividendy, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo svobodné povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné, a jestliže účast, na jejímž základě se dividendy vyplácejí, skutečně patří k této stále provozovně nebo k této stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14.

4. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku, označuje příjmy z akcií, požitkových akcií nebo požitkových listů, kuksů, zakladatelských podílů nebo jiných práv s výjimkou pohledávek, podílů na zisku a příjmy z jiných podílů na společnosti, které jsou podle daňového práva státu, v němž je společnost, která dividendy vyplácí, rezidentem, postaveny na roveň příjmům z akcií.

5. Pokud má rezident Československa stálou provozovnu v Brazílii, může být tato stálá provozovna podrobena srážkové dani u zdroje v souladu s brazilskými zákony. Tato daň však nemůže přesáhnout 15 % hrubé částky zisků této stále provozovny po zaplacení daně z příjmu společnosti, která se váže k těmto ziskům.

6. Jestliže společnost, která je rezidentem v jednom smluvním státě, dosahuje zisky nebo příjmy z druhého smluvního státu, nemůže tento druhý stát zdanit dividendy vyplácené společností, ledaže tyto dividendy jsou vypláceny osobě, která je rezidentem v tomto druhém státě, nebo že účast, pro kterou se dividendy vyplácejí, skutečně patří ke stále provozovně nebo ke stále základně, které jsou umístěny v tomto druhém státě, ani podrobit nerozdělené zisky společnosti dani z nerozdělených zisků, i když vyplácené dividendy nebo nerozdělené zisky pozůstávají zcela nebo zčásti ze zisků nebo z příjmů docílených v tomto druhém státě.

7. Omezení daňové sazby vyplývající z odstavců 2 a 5 se nebude aplikovat na dividendy nebo zisky vyplácené nebo poukazované před uplynutím třetího kalendářního roku po roce, v němž smlouva vstoupí v platnost.

Článek 11

Úroky

1. Úroky mající zdroj v jednom smluvním státě a vyplácené osobě, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Takové úroky však mohou být zdaněny také ve

smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže příjemce je skutečným vlastníkem úroků, daň takto ukládaná nepřesáhne:

- a) 10 %, pokud jde o půjčky a úvěry poskytované bankou na období nejméně 10 let ve spojení s prodejem průmyslového zařízení nebo studie, instalací nebo vybavením průmyslových nebo vědeckých jednotek a ve spojení s veřejnými pracemi;
- b) 15 % hrubé částky úroků ve všech ostatních případech.

3. Bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2:

- a) úroky plynoucí z jednoho smluvního státu a placené vládě druhého smluvního státu, jeho správnímu útvaru nebo jiné instituci (včetně finanční) náležející této vládě nebo správnímu útvaru jsou osvobozeny od daně v prvně zmíněném státě, pokud se nepoužije ustanovení pododstavce b);
- b) úroky plynoucí z cenných papírů, obligací nebo dlužních úpisů vydaných vládou jednoho smluvního státu, jeho správním útvarem nebo institucí (včetně finanční) náležející této vládě nebo správnímu útvaru budou zdaněny pouze v tomto státě.

4. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje příjmy z vládních cenných papírů, obligací nebo dluhopisů zajištěných i nezajištěných zástavním právem na nemovitosti nebo doložkou o účasti na zisku dlužníka, pohledávky všeho druhu a rovněž veškeré jiné příjmy postavené na roveň příjmům z peněžních půjček podle daňových předpisů smluvního státu, z něhož příjem plyne.

5. Ustanovení odstavců 1, 2 a 3 se nepoužijí, jestliže vlastník úroků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají úroky zdroj, průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stále provozovny, která je tam umístěna, nebo nezávislé povolání prostřednictvím stále základny tam umístěné a jestliže pohledávka, ze které jsou úroky placeny, se skutečně váže k této stále provozovně nebo k této stále základně. V takovém případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14.

6. Omezení stanovené v odstavci 2 se nepoužije na úroky plynoucí z jednoho smluvního státu a placené stále provozovně náležející podniku druhého smluvního státu, která je umístěna ve třetím státě.

7. Předpokládá se, že úroky mají zdroj v jednom smluvním státě, jestliže jejich plátcem je tento stát sám, jeho správní útvar nebo osoba, která je rezidentem v tomto státě. Jestliže však plátcem, ať je nebo není rezidentem v některém smluvním státě, má v jednom smluvním státě stálou provozovnu v souvislosti s níž došlo k zadlužení, na jehož základě se úroky platí a která tyto úroky nese ke své tíži, předpokládá se, že tyto úroky mají zdroj ve smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna umístěna.

8. Jestliže částka úroků, posuzována se zřetelem k pohledávce, ze které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem

a skutečným příjemcem úroků nebo které jeden i druhý udržují s třetími osobami, částku, kterou by byl smluvil plátce se skutečným příjemcem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto naposledy zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, může být v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu a s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

Článek 12

Licenční poplatky

1. Licenční poplatky mající zdroj v jednom smluvním státě a placené osobě, která je rezidentem v druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

2. Tyto licenční poplatky mohou však být zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je jejich zdroj, a to podle právních předpisů tohoto státu, avšak jestliže příjemce je skutečným vlastníkem licenčních poplatků, daň takto stanovená nepřesáhne:

- a) 25 % hrubé částky licenčních poplatků za užití nebo za právo na užití ochranných známek;
- b) 15 % hrubé částky licenčních poplatků ve všech ostatních případech.

3. Výraz „licenční poplatky“ použitý v tomto článku označuje platy jakéhokoli druhu, placené za užití nebo za právo na užití autorských práv k dílu literárnímu, uměleckému nebo vědeckému (včetně kinematografických filmů, televizních nebo rozhlasových záznamů), patentů, ochranných známek, návrhů nebo modelů, plánů tajných vzorců nebo postupů nebo za užití nebo za právo na užití průmyslového, obchodního nebo vědeckého zařízení nebo za informace, které se vztahují na zkušenosti nabyté v oblasti průmyslové, obchodní nebo vědecké.

4. Předpokládá se, že licenční poplatky mají zdroj v jednom smluvním státě, jestliže plátcem je tento stát sám, jeho správní útvar, místní orgán nebo osoba, která je rezidentem v tomto státě. Jestliže však plátce licenčních poplatků, ať je nebo není rezidentem v některém smluvním státě, má v jednom smluvním státě stálou provozovnu nebo stálou základnu, ve spojení s níž vznikla povinnost, na jejímž základě se licenční poplatky platí a která nese ke své tíži tyto licenční poplatky, předpokládá se, že tyto licenční poplatky mají zdroj v tom smluvním státě, ve kterém je stálá provozovna umístěna.

5. Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužijí, jestliže příjemce licenčních poplatků, který je rezidentem v jednom smluvním státě, vykonává v druhém smluvním státě, ve kterém mají licenční poplatky zdroj, buď průmyslovou nebo obchodní činnost prostřednictvím stálé provozovny, která je tam umístěna, nebo nezávislé povolání prostřednictvím stálé základny tam umístěné a jestliže právo nebo majetek, které dávají vznik licenčním poplatkům, jsou s nimi skutečně spojeny.

V tomto případě se použijí ustanovení článku 7 nebo článku 14.

6. Jestliže částka licenčních poplatků, posuzována se zřetelem k plnění, za které jsou placeny, přesahuje v důsledku zvláštních vztahů existujících mezi plátcem a skutečným příjemcem nebo které jeden i druhý udržují s třetími osobami, částku, kterou by byl smluvil dlužník se skutečným příjemcem, kdyby nebylo takových vztahů, použijí se ustanovení tohoto článku jen na tuto naposledy zmíněnou částku. Částka platů, která ji přesahuje, bude v tomto případě zdaněna podle právních předpisů každého smluvního státu a s přihlédnutím k ostatním ustanovením této smlouvy.

7. Omezení daňové sazby uvedené v odstavci 2b) tohoto článku, se nepoužije na licenční poplatky placené před koncem pátého kalendářního roku následujícího po roce, v němž tato smlouva vstoupí v platnost, pokud takové licenční poplatky budou placeny osobě, která je rezidentem jednoho smluvního státu a která vlastní přímo nebo nepřímo alespoň 50 % podílů s hlasovacím právem na společnosti vyplácející licenční poplatky.

Článek 13

Zisky ze zcizení majetku

1. Zisky ze zcizení nemovitého majetku, který je definován v článku 6, mohou být zdaněny ve smluvním státě, v němž je tento majetek umístěn.

2. Zisky ze zcizení movitého majetku, který je částí aktiv stálé provozovny, kterou má podnik jednoho smluvního státu v druhém smluvním státě, nebo movitého majetku, který patří ke stálé základně, kterou rezident jednoho smluvního státu má ve druhém smluvním státě k výkonu nezávislého povolání, včetně takových zisků docílených ze zcizení takové stálé provozovny (samotné nebo spolu s celým podnikem) nebo takové stálé základny, mohou být zdaněny v tomto druhém státě. Avšak zisky ze zcizení lodí nebo letadel využívaných v mezinárodní dopravě a movitého majetku, který slouží provozu těchto lodí nebo letadel, budou zdaněny jen ve smluvním státě, ve kterém je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

3. Zisky ze zcizení jiného majetku nebo práva, než je uvedeno v odstavcích 1 a 2, mohou být zdaněny v obou smluvních státech.

Článek 14

Nezávislá povolání

1. Příjmy, které rezident jednoho smluvního státu pobírá ze svobodného povolání nebo jiné nezávislé činnosti obdobného charakteru, budou zdaněny jen v tomto státě, pokud platby za takovéto povolání nebo činnosti nejdou k tíži stálé provozovny umístěné ve druhém smluvním státě nebo společnosti, která je v něm rezidentem. V tomto případě mohou být příjmy zdaněny v tomto druhém státě.

2. Výraz „svobodné povolání“ zahrnuje obzvláště nezávisle vykonávané činnosti vědecké, literární, umělecké, výchovatské nebo učitelské, jakož i samostatné činnosti lékařů, právních zástupců, inženýrů, architektů, dentistů a účetních znalců.

Článek 15

Zaměstnání

1. Platy, mzdy a jiné podobné odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodu placeného zaměstnání, mohou být s výhradou ustanovení článků 16, 18 a 19 zdaněny jen v tomto státě, pokud zaměstnání není vykonáváno v druhém smluvním státě. Je-li tam zaměstnání vykonáváno, mohou být odměny přijaté za ně zdaněny v tomto druhém státě.

2. Odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá z důvodů placeného zaměstnání vykonávaného v druhém smluvním státě, mohou být bez ohledu na ustanovení odstavce 1 zdaněny jen v prvně zmíněném státě, jestliže

- a) příjemce se zdržuje v druhém státě po jedno nebo více období, která nepřesáhnou v úhrnu 183 dny v daňovém roce, a
- b) odměny jsou vypláceny zaměstnavatelem nebo jménem zaměstnavatele, který není rezidentem v druhém státě, a
- c) odměny nejdou k tíži stále provozovně nebo stále základně, kterou má zaměstnavatel v druhém státě.

3. Nehledě na předchozí ustanovení tohoto článku, mohou být odměny pobírané z důvodu zaměstnání vykonávaného na palubě lodi nebo letadla v mezinárodní dopravě zdaněny ve smluvním státě, ve kterém je umístěno sídlo skutečného vedení podniku.

Článek 16

Tantiémy

Tantiémy a jiné podobné odměny, které rezident jednoho smluvního státu pobírá jako člen správní rady nebo jiného poradního orgánu společnosti, která je rezidentem ve druhém smluvním státě, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 17

Umělci a sportovci

1. Příjmy, které pobírají rezidenti jednoho smluvního státu, jakožto na veřejnosti vystupující umělci, jako např. divadelní, filmoví, rozhlasoví a televizní umělci a hudebníci nebo jako sportovci, ze své činnosti vykonávané osobně, mohou být bez ohledu na ustanovení článků 14 a 15 zdaněny ve smluvním státě, kde je tato činnost vykonávána.

2. Pokud činnosti uvedené v odstavci 1 tohoto článku jsou prováděny v jednom smluvním státě prostřednictvím organizace druhého smluvního státu, může být příjem plynoucí z provádění těchto činností, bez ohledu na jiná ustanovení této smlouvy, zdaněn

v prvně zmíněném smluvním státě. Příjem plynoucí z provádění těchto činností prostřednictvím organizace bude vyjmut ze zdanění v prvně zmíněném smluvním státě, jestliže tato organizace je přímo či nepřímo, zcela nebo podstatně udržována z veřejných prostředků druhého smluvního státu.

3. Příjmy z činností definovaných v odstavci 1 se bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku osvobozují od zdanění ve státě, ve kterém se tyto činnosti vykonávají, jestliže se tyto činnosti vykonávají v rámci kulturní dohody sjednané mezi smluvními státy.

Článek 18

Penze a renty

1. Penze a jiné obdobné platy nepřesahující částku odpovídající 3000 USD v kalendářním roce, výživné nepřesahující částku 3000 USD v kalendářním roce a renty nepřesahující částku 3000 USD v kalendářním roce vyplácené rezidentu jednoho smluvního státu mohou být s výhradou ustanovení článku 19 zdaněny pouze v tomto státě.

Částka přesahující výše zmíněné limity může být zdaněna v obou smluvních státech.

2. Pro účely tohoto článku:

- a) výraz „penze a jiné obdobné platy“ označuje opakující se platby uskutečňované po odchodu do důchodu, jakožto odměna za předchozí zaměstnání nebo jako náhrady za zranění utrpěná v souvislosti s předchozím zaměstnáním;
- b) výraz „renty“ označuje stanovené částky vyplácené opakovaně v určených termínech po dobu života nebo během přesně určeného nebo určitelného období na základě závazku uskutečnit toto plnění náhradou za plně odpovídající hodnotu v penězích nebo penězi ocenitelnou (jinou než poskytnuté služby).

Článek 19

Veřejné funkce

1. Odměny, jiné než penze, vyplácené některým smluvním státem, správním útvarem nebo místním orgánem tohoto státu fyzické osobě za služby prokazované tomuto státu, jeho správnímu útvaru nebo místnímu orgánu mohou být zdaněny pouze v tomto státě.

Takové odměny však budou zdaněny pouze v druhém smluvním státě, jestliže služby jsou vykonávány v tomto státě a příjemce, který je rezidentem tohoto státu,

- a) je státním občanem tohoto státu, nebo
- b) nezískal bydliště v tomto státě jen z důvodů konání těchto služeb.

2. Penze vyplácené některým smluvním státem, správním útvarem nebo místním orgánem tohoto státu buď přímo, nebo z fondů, které zřídily, fyzické osobě za služby prokázané tomuto státu, správnímu útvaru

nebo místnímu orgánu, mohou být zdaněny jen v tomto státě.

Takové peníze však budou zdaněny pouze v druhém smluvním státě, jestliže příjemce je rezidentem a státním občanem tohoto státu.

3. Jakékoliv peníze vyplácené na základě systému sociálního zabezpečení jednoho smluvního státu rezidentu druhého smluvního státu mohou být zdaněny pouze v prvně zmíněném státě.

4. Ustanovení článků 15, 16 a 18 se použijí na odměny a peníze za služby prokázané v rámci průmyslové nebo obchodní činnosti prováděné některým smluvním státem, správním útvarem nebo místním orgánem tohoto státu.

Článek 20

Profesoři a výzkumní pracovníci

Odměny, které osoba, jež je nebo byla bezprostředně před příjezdem do jednoho smluvního státu rezidentem ve druhém smluvním státě a která na pozvání prvně zmíněného státu nebo univerzity, výzkumného ústavu, školy, muzea nebo jiné kulturní instituce prvně zmíněného státu nebo na základě smlouvy o kulturní výměně, je přítomna v tomto státě po dobu nepřetržitých dva roky výlučně za účelem výuky, přednášek nebo provádění výzkumu v takové instituci, pobírá z této činnosti, budou osvobozeny od daně v tomto státě za předpokladu, že jsou vypláceny ze zdrojů mimo tento stát.

Článek 21

Studenti a učni

Platy, které osoba, jež je nebo byla bezprostředně před svým příjezdem do jednoho smluvního státu rezidentem v druhém smluvním státě a která se zdržuje v prvně zmíněném státě pouze

- a) jako student na univerzitě nebo škole prvně zmíněného státu,
- b) jako příjemce stipendia nebo podpory za účelem studia nebo výzkumu poskytované náboženskou, dobročinnou, vědeckou nebo výchovnou organizací,
- c) jako účastník na programu technické spolupráce dohodnutém s vládou druhého smluvního státu, nebo
- d) jako učeň,

pobírá za účelem úhrady nákladů výživy, výchovy nebo výcviku, budou osvobozeny od daně v prvně zmíněném státě za předpokladu, že pocházejí ze zdrojů mimo tento stát.

Článek 22

Jiné příjmy

Příjmy osoby, která je rezidentem jednoho smluvního státu, plynoucí z druhého smluvního státu, o nichž se nepojednává v předchozích článcích této smlouvy, mohou být zdaněny v tomto druhém státě.

Článek 23

Způsob vyloučení dvojího zdanění

1. Jestliže osoba, která je rezidentem v Brazílii, pobírá příjmy, které mohou v souladu s ustanoveními této smlouvy být zdaněny v Československu, povolí Brazílie tomuto rezidentu odečíst částku odpovídající dani zaplacené v Československu z jeho daňové povinnosti.

Částka, která se odečte, nemůže však přesáhnout podíl daně, vypočítané předtím než je odpočet proveden, která připadá na příjem, který může být zdaněn v Československu.

2. Jestliže osoba, která je rezidentem v Československu, pobírá příjem, jiný než uvedený v odstavci 3, který v souladu s ustanoveními této smlouvy může být zdaněn v Brazílii, vyjme prvně zmíněný stát takovýto příjem ze zdanění.

3. Jestliže osoba, která je rezidentem v Československu, pobírá příjem, který je v souladu s ustanoveními článků 11, 12, 16 a 17, může být zdaněn v Brazílii, povolí Československo snížit částku daně připadající na tento příjem o částku rovnající se dani zaplacené v Brazílii.

Částka, o kterou se daň sníží, však nepřesáhne takovou část daně vypočtené před jejím snížením, která připadá na příjem plynoucí z Brazílie.

4. Pro účely snížení částky daně uvedené v odstavci 3 u zdaňování úroků a licenčních poplatků se bude brazilská daň vždy považovat za zaplacenou ve výši 25 %.

5. Nerozdělené zisky společnosti jednoho smluvního státu, jejíž majetek je zcela nebo částečně vlastněn nebo kontrolován přímo či nepřímo jedním nebo více rezidenty druhého smluvního státu, nebudou podléhat dani v posledně zmíněném státě.

6. Hodnota akcií vydaných společnostmi jednoho smluvního státu, jejíž majetek je zcela nebo částečně vlastněn nebo kontrolován, přímo či nepřímo, jedním nebo více rezidenty druhého smluvního státu, nebude podléhat dani z příjmu v posledně zmíněném státě.

Článek 24

Zásada rovného nakládání

1. Státní příslušníci jednoho smluvního státu nebudou podrobeni v druhém smluvním státě žádnému zdanění nebo povinností s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeni státní příslušníci tohoto druhého státu, kteří jsou ve stejné situaci.

2. Zdanění stále provozovny, kterou podnik jednoho smluvního státu má v druhém smluvním státě, nebude v tomto druhém státě nepřínlivější než zdanění podniků tohoto druhého státu, které vykonávají tutéž činnost.

Toto ustanovení nebude vykládáno jako závazek jednoho smluvního státu, aby přiznal rezidentům druhého smluvního státu osobní úlevy, srážky a snížení daně z důvodů osobního stavu nebo rodinných závazků, které přiznává svým rezidentům.

3. Podniky jednoho smluvního státu, jejichž jmění je zcela nebo zčásti, přímo nebo nepřímo vlastněno nebo kontrolováno osobou, která je rezidentem v druhém smluvním státě, nebo větším počtem takových osob, nebudou podrobeny v prvně zmíněném státě žádnému zdanění nebo povinnostem s ním spojeným, které jsou jiné nebo tíživější než zdanění a s ním spojené povinnosti, kterým jsou nebo mohou být podrobeny ostatní podobné podniky prvně zmíněného státu.

4. Výraz „zdanění“ uvedený v tomto článku označuje daně, na které se vztahuje tato smlouva.

Článek 25

Řešení případů cestou dohody

1. Jestliže se některá osoba domnívá, že opatření jednoho nebo obou smluvních států vedou nebo povedou u ní ke zdanění, které není v souladu s ustanoveními této smlouvy, může nezávisle na opravných prostředcích, které poskytuje vnitrostátní právo těchto států, předložit svůj případ příslušnému úřadu smluvního státu, jehož je rezidentem.

2. Jestliže bude příslušný úřad považovat námitku za oprávněnou a nebude-li sám s to najít uspokojivé řešení, bude se snažit, aby případ upravil dohodou s příslušným úřadem druhého smluvního státu tak, aby se vyloučilo zdanění, které není ve shodě s touto smlouvou.

3. Příslušné úřady smluvních států se budou snažit vyřešit dohodou obtíže nebo pochybnosti, které mohou vzniknout při aplikaci této smlouvy.

4. Příslušné úřady smluvních států mohou vejít v přímý styk za účelem dosažení dohody ve smyslu předchozích odstavců.

Článek 26

Výměna informací

1. Příslušné úřady smluvních států si budou vyměňovat informace nutné pro aplikaci ustanovení této smlouvy. Veškeré informace takto poskytnuté budou udržovány v tajnosti a nemohou být sděleny jiným osobám nebo úřadům nebo soudům, než které se zabývají vyměřováním nebo vybíráním daní, na které se vztahuje tato smlouva, nebo rozhodováním o opravných prostředcích nebo trestním stíháním ve věci těchto daní.

2. Ustanovení odstavce 1 nebudou v žádném případě vykládána tak, že ukládají smluvnímu státu povinnost:

- a) provést správní opatření, která by porušovala právní předpisy nebo správní praxi tohoto nebo druhého státu;

Za vládu

Československé socialistické republiky:

J. Žák v. r.

- b) sdělit informace, které by nemohly být získány na základě právních předpisů nebo v normálním správním řízení tohoto nebo druhého státu;

- c) sdělit informace, které by odhalily obchodní, průmyslové, hospodářské nebo výrobní tajemství nebo obchodní postup nebo informace, jejichž sdělení by bylo v rozporu s veřejným pořádkem.

Článek 27

Diplomatictí a konzulární úředníci

Tato smlouva se nedotýká daňových výsad, které přísluší členům diplomatických misí a konzulárních úřadů podle obecných pravidel mezinárodního práva nebo na základě zvláštních dohod.

Článek 28

Nabytí platnosti

1. Tato smlouva podléhá ratifikaci a ratifikační listiny budou vyměněny v Praze, co nejdříve.

2. Smlouva nabude platnosti výměnou ratifikačních listin a její ustanovení se budou uplatňovat:

- a) u daní vybíraných srážkou u zdroje na částky vyplacené nebo poukázané počínaje 1. lednem kalendářního roku následujícího po roce, v němž smlouva nabude platnosti;
- b) u ostatních daní, o nichž pojednává tato smlouva, na každý daňový rok, počínající 1. lednem kalendářního roku následujícího po roce, v němž smlouva nabude platnosti.

Článek 29

Výpověď

Každý smluvní stát může, po uplynutí tří roků od nabytí platnosti smlouvy, tuto smlouvu vypovědět písemným oznámením daným druhému smluvnímu státu diplomatickou cestou nejpozději třicátého dne měsíce června kalendářního roku.

V tomto případě se smlouva bude uplatňovat naposledy:

- a) u daní vybíraných srážkou u zdroje na částky vyplacené nebo poukázané před uplynutím kalendářního roku, v němž bylo dáno oznámení o výpovědi;
- b) u ostatních daní, o nichž pojednává tato smlouva, na částky obdržené v průběhu daňového roku začínajícího v kalendářním roce, v němž bylo dáno oznámení o výpovědi.

Dáno v Brasílii, dne 26. srpna 1986, ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém, portugalském a anglickém, přičemž všechna tři znění mají stejnou platnost. V případě jakýchkoliv rozdílností výkladu bude rozhodující anglický text.

Za vládu

Brazílské federativní republiky:

C. Sodré v. r.

P R O T O K O L

V okamžiku podpisu Smlouvy mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Brazílské federativní republiky o zamezení dvojího zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, podepsaní, k tomu řádně zmocnění, dohodli následující ustanovení, která tvoří nedílnou část této smlouvy.

1. K článku 7 odstavec 3

Rozumí se, že ustanovení odstavce 3 článku 7 bude vykládáno tak, že náklady vynaložené na cíle sledované stálou provozovnou včetně výloh vedení a všeobecných správních výloh, budou povoleny odečíst, ať již vznikly ve státě, kde je tato stálá provozovna umístěna nebo jinde.

2. K článku 11 odstavec 3a)

Rozumí se, že výraz „instituce náležející vládě“ označuje:

- a) v případě Československa, Československou obchodní banku;
- b) v případě Brazílie, Banco Central do Brasil a Banco do Brasil.

3. K článku 12 odstavec 3

Rozumí se, že ustanovení odstavce 3 článku 12 se bude používat na příjem z poskytování technické pomoci a technických služeb.

Za vládu

Československé socialistické republiky:

J. Žák v. r.

4. K článku 14

Rozumí se, že ustanovení článku 14 se použijí, i když činnosti jsou vykonávány společností zřízenou podle občanského práva („sociedade civil“).

5. K článku 24 odstavec 2

Rozumí se, že ustanovení odstavce 5 článku 10 nejsou v rozporu s ustanoveními odstavce 2 článku 24.

6. K článku 24 odstavec 3

Ustanovení brazilských zákonů, která nepovolují, aby licenční poplatky definované v odstavci 3 článku 12 vyplácené společností, která je rezidentem v Brazílii, osobě, která je rezidentem v Československu a jež vlastní nejméně 50 % podílů s hlasovacím právem této společnosti, byly odpočítávány při určování zdanitelného příjmu společnosti, která je rezidentem v Brazílii, nejsou v rozporu s ustanoveními odstavce 3 článku 24 této smlouvy.

Dáno v Brasílii, dne 26. srpna 1986, ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém, portugalském a anglickém, přičemž všechna tři znění mají stejnou platnost. V případě jakýchkoliv rozdílností výkladu bude rozhodující anglický text.

Za vládu

Brazílské federativní republiky:

C. Sodré v. r.

Federální ministerstvo dopravy

vydalo v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady (orgány) podle § 67 odst. 1 zákona č. 47/1956 Sb., o civilním letectví (letecký zákon), ve znění pozdějších předpisů, **výnos** ze dne 17. dubna 1991 č. j. 17 701/91-220, kterým se mění a doplňuje výnos č. j. 15 662/1984-020 ze dne 2. listopadu 1984, kterým se vydává **Předpis L 17 – Ochrana civilního letectví proti činům nezákonného vměšování** (reg. v částce 3/1985 Sb.), ve znění výnosu č. j. 7 268/89-220 ze dne 10. srpna 1990 č. 361/1990 Sb.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. června 1991.

Do výnosu lze nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy a u Státní letecké inspekce.

Distribucí výnosu je pověřeno Řízení letového provozu ČSFR, Letecká informační služba – letiště Praha Ruzyně, PSČ 160 08.

202

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo na základě § 123 odst. 1 písm. e) a § 2 zákoníku práce, ve znění zákona č. 3/1991 Sb., **výnos** ze dne 17. dubna 1991 č. j. 221-2073-5126, **kterým se mění a doplňuje výnos** ze dne 16. dubna 1981 č. j. 31-588/81-7308 **o odměňování redaktorů-novinářů**, ve znění výnosu ze dne 28. prosince 1984 č. j. 514-14530-3127.

Tento výnos upravuje některá ustanovení o poskytování mzdy redaktorům-novinářům ve federálně řízených organizacích.

Výnos nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu práce a sociálních věcí.

203

Ministerstvo priemyslu Slovenskej republiky

po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí, Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky a Federálnym odborovým zväzom pracovníkov chemického priemyslu podľa ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení vydalo **výnos** č. 1 /1991-Ě zo dňa 7. marca 1991, **ktorým sa dopĺňa úprava Ministerstva priemyslu SSR č. 1/1979-E z 1. februára 1979 o zaradení zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie na účely dôchodkového zabezpečenia** v znení neskorších predpisov.

Výnos nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia. Do výnosu možno nahliadnuť na Ministerstve priemyslu Slovenskej republiky a na útvaroch personálnej práce a ekonomiky práce a miezd organizácií rezortu.

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční zálohované předplatné činí 480,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011- Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohledací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 531014, 530026, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamace je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání. - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Svatoslavova 7, 140 83 Praha 4 - Nusle, telefon 43 36 15, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2, telefon (02) 25 84 93 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách Knihy: Olomouc, nám. Míru 5 - Ostrava, Dimitrova 14 - Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilóny a ve vybrané síti prodejen PNS.